

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Commvniõnis Tum pro Sacerdotibus,
tum pro omnibus fidelibus communicaturis**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De Ministro Communionis, cap. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

C A P. VI.

De Ministro Commu-
nionis.

a Suar. de
Euc d. 72
sec. 1. De
Lugo de
Euc d. 18.
sec. 1. n. 27

1 **D**E Communionis mini-
stro (qui est solus Sacer-
dos, & ex commissione ipsius,
urgente aliqua causa, & sem-
per, quando instat mors alicu-
jus, deficiente tamen Sacerdote,
Diaconus) aliqua tetigimus in
præcedentibus. Verùm nunc in
proprio loco non nulla sunt, ad
complementum tractationis, ad-
denda.

§. 1.

*Quo habitu, quo die, qua hora,
quibus circumstantiis est mi-
nistranda Eucha-
ristia.*

2 De statu gratiæ an requi-
ratur in ministrante tantum Sa-
cramen-

cramen-
tionem,
Nunc en
exterior
sic brev

3 Pr
Sacerdo
nistrans
id nullo

4 Se
pore mi
tur tam

ve, hoc
do cert
cerdoti
præcon

commu
extra pe
passim
culo po

dubium
nequaq
nem pe
canti,

propter

cramentum, diximus, per occasionem, supra c. 1. §. 7. num. 59. Nunc ergo cætera quædam, ad exteriorem cultum pertinentia, sic breviter percurramus.

3 Primò non opus est, ut Sacerdos hoc Sacramentum ministrans, sit jejunus: si quidem id nullo jure præcipitur.

4 Secundò omni anni tempore ministrari potest. Dubitatur tamen an possit die Parasceve, hoc est Veneris Sancti, quando certum est non licere *b* Sacerdoti celebrare, sed solum, ex præconsecratis die antecedenti, communicare. Dico posse: *c* at extra periculum mortis non esse passim in usu (in illo enim periculo posse, immo debere non est dubium.) Hic tamen non usus nequaquam induxit obligationem peccati eo die communicanti, sed decentiæ dumtaxat, propter mærorem Passionis Domini

*a Bonas.
de Euch.
d. 4. q. 5.
p. 2. n. 6.*

*b De Lugo
de Euch.
d. 20. sec. 1
n. 14.*

*c Hurt de
Sacrific. d.
4. diff. 2.
cit. Suar.
Vasq
Layman.*

mini nostri: & sicubi usus est, jam ea decentiæ ratio cessat.

5 Tertiò mane ministrari solet: sed vesperi, vel intempesta nocte, posset *d* jejunis ministrari, etiam extra mortis necessitatem: quod tamen non est facile concedendum, & propter populi admirationem.

d Sà V.

Euo n. 19.

Suar de

Euc d. 69.

sec. 4.

*e Coninch
apud Bon.
de Sacr.*

d. 4. q. 7.

punct. 1.

n. 14.

f Bonac.

ibid. q. 5.

p. 2. à n. 8

g Bonac.

ibid.

6 Quartò Parocho non licet *f* Eucharistiam ad infirmum deferre, sine habitu decente, nempe sine stola, & superpelliceo, & non præcedente lumine: nec idem tenetur, si timeat præproperam infirmi mortem, valdè festinato currere: quia videntur hæc reverentiæ debitæ repugnare: quamvis possit *g* extremam unctionem sine tanta solemnitate deferre: quia sacrum Oleum materia est Sacramenti, non verò Sacramentum. At ad baptizandum, vel absolvendum infirmum, qui secus creditur in mortali moriturus; non solum posset, *sed*

sed etia
ret: h

Sacram
alia pa
ritas un

An

7 IN
Iri

tur esse

porrigi

to, com

est Prin

quendo

dè, & si

let, not

liter i

cognos

bet præ

commu

gulam g

mur vic

sed etiam currere minister debe-
ret: *h* quia id non cedit in ullius
Sacramenti irreverentiam; & ex
alia parte, maximè proximi cha-
ritas urget.

hIdem ib.

§. 2.

*An ministrari Eucharistia
possit indigno.*

IN hac quæstione, qua quæ-
ritur: An ei, qui cognoscitur
esse in statu peccati mortalis
porrigi à Sacerdote, sine pecca-
to, communio possit. Certum
est Primò, Ministrum, per se lo-
quendo, quando saltem commo-
dè, & sine ullo inconvenienti va-
let, non posse ei a quem morta-
liter indignum positivè certò
cognoscit (nam in dubio quili-
bet præsumendus est bonus, &
communicandus) saltem ob re-
gulam generalem, qua obliga-
mur vitare, & impedire proxi-
morum

*a Suar. de
Euch. 3.
67. sect. 1.*

b Idem ib.

c Id d 18.

sec. 2. §.

sed quæres

Bonac. d. 1.

de Sac. q. 6.

p. 4. n. 6.

d Suar. ib.

& passim

recensior.

e Sua. alii.

que quos

morum peccata, quando commodè possumus. Rursus certum est, nec posse invitare, *b* aut alicui indigno suadere, ~~et~~ recipiat Sacramentum, saltem quando non adest *e* necessitas. Ratio est quia id esset movere directè ad peccandum

8 Certum est Secundò Publico peccatori petenti sive publice, sive secreto Sacramentum, non posse *d* sine peccato ministrari. Ratio est, quia obstat illud Matth. 7. Nolite Sanctum dare canibus: obstat reverentia Christo Domino debita; obstat fidelitas ministri sanctè tractandi hoc Sacramentum: obstat cooperatio cum alieno peccato.

9 Certum est Tertiò Peccatori occulto publicè pœniteni Eucharistiam sive à simplici Sacerdote, sive à Parocho, cum par sit ratio, denegandam non esse: *e* quia omnes habent obligationem non lædendi famam proximi

mi

mi, & ex
ter pec
mit, cu
ex se fac
se bonu

10 C
catori o
denegai
nulla s
mia, &
non hab
gandi.

11 Il
est, pro
ecquis
ria publ
tor. Pl
di tradi
facilior
rem, l
disting

12 S
cramer

mi, & ex alio capite, sibi impu-
 tet peccator, quod indignè su-
 mit, cum Minister totum quod
 ex se facit, sit tale, ut possit f. ef-
 se bonum, & sine peccato.

10 Certum est Quartò pec-
 catori occulto, secretè petenti
 denegandam esse: g quia tunc
 nulla sequitur peccatori infam-
 ia, & consequenter Sacerdos
 non habet excusationem dene-
 gandi.

11 Illud igitur hic maximè
 est, pro praxi, considerandum,
 ecquis nam dicatur in hac mate-
 ria publicus, qui occultus pecca-
 tor. Placet modus id explican-
 di traditus à Suario, h quem ut
 faciliorem reddam, & brevio-
 rem, his sequentibus regulis,
 distinguo.

Regula Prima.

12 Si peccatum petentis, Sa-
 cramentum sciatur ab his, co-
 ram

*cit. & se-
 quitur de*

*Lugo de
 Sacram.*

d. 8. sec. 10

f. Idem de

Lugo ibid.

sec. 11. n.

181.

*g Doctores
 citati.*

*h Suar. de
 Euc. d. 67.*

*à sec. 5. vi-
 de etiam*

Fagund.

præc. Ecc.

3. l. 3. c. 10.

ram quibus petitur; dicetur publicum, fanè respectivè ad hos; quare illi denegandum erit Sacramentum. Ratio est, quia jam non sequitur infamia ex denegatione. Certò autem tunc, licet occultè, dicetur his constare petentis peccatum; quando vel ipse extra Confessionem sacramentalem illud falsus est (nam si intra illam, dicam mox num. 20.) vel ipsi astantes viderunt, vel à fide dignis audierunt, certoque sciunt petentem nondum fuisse illud sacramentaliter confessum: id enim est certò constare illum esse graviter indignum.

Secunda Regula.

13 Si peccatum petentis Sacramentum sit evidens, evidentia, juris, vel evidentia, facti tunc licet aliquibus præsentibus sit ignotum, dicetur petens publicus

blicus peccator : atque adeo de-
negandum erit illi Sacramen-
tum. Ratio est eadem, quia jam
non sequitur simpliciter nova
infamia, cum per eam publici-
tatem amiserit ille omne jus ad
suam famam.

14 At, quæ nam est eviden-
tia juris, quæ facti? Respondeo,
juris est, quando juridicè, quis
convictus est de crimine per
propriam confessionem, vel per
sententiam, declarationemve
iudicis, sive id sciatur à multis,
sive à paucis. Facti est, quando
notitia facti peccaminosi tam
publica est, ut juridicæ manife-
stationi æquivaleat: quod con-
tingit, quando tam publicum est
delictum; ut nulla tergiversa-
tione celari possit. At hoc ipsum
quæro: & quando est tale, ut
nulla tergiversatione celari
queat? Dico, id non posse uni-
versaliter colligi ex numero per-
sonarum, ut aliqui censent, sed
pru-

prudencia opus esse: ut pensata qualitate loci, delicti, & personarum, quibus est peccatum notum, judicetur, an sit tale, ut moraliter nulla ratione possit in occulto retineri.

15 Vnum hic dubitari potest, an quando peccatum est publicè notum in uno loco, dicatur etiam, pro hac nostra materia, notum in alio: ita ut peccator per sententiam, vel per evidentiam facti Romæ v. g. publicus, si peccat hic Panormi, ubi ejus peccatum divulgatum non est, repelli debeat à Sacramento: videtur enim non esse repellendus ex illa communiore & sententia, qua tenetur esse illicitum, si non propter justitiam, certè propter charitatem, crimen alicujus, in aliquo loco publicum, in alio, ubi nescitur, manifestare: dico (communiore sententia) nam est alia sententia sanè probabilis, / quæ docet non esse illicitum mortaliter,

à Lessius
l. 2. c. 11.
dub 13. a.
liique.

1 *Fagund.*
præc. Ecc.
2. l. 5. c. 3.
n. 14. & 16

liter, r
neq; co
quando
vivendo
per pub
ne prors
16 R
bitation
in praxi
casum: t
dendum
tum quia
Christia
torem
atque a
Sacrame
cundò.
quando c
à Sacra
casu, etia
prædicta
us charit
quia cha
non debe
ten, sine
a dest

liter, neque contra justitiam,
neque contra charitatem, saltem
quando non dū recuperavit benè
vivendo bonam famam: quia
per publicitatem amisit ille om-
ne prorsus jus ad famam suam.

16 Respondeo tamen ad du-
bitationem. Primò difficulter
in praxi occurrere posse fortasse
casum: tum quia non facilè cre-
dendum est rumoribus populi:
tum quia potest rationabiliter à
Christiano præsumi talem pec-
torem jam fuisse emendatum,
atque adeo concedendum illi
Sacramentum. Respondeo Se-
cundò. Si fortè occurrat ali-
quando casus, dico debere repel-
li à Sacramento: quia, in hoc
casu, etiam juxtà communio-
rem prædictam sententiam, cessat
usus charitatis pro illo. Ratio est
quia charitas, dicitur quidem,
non debere propalari illius cri-
mine, sine causa rationabili: at
non est causa rationabilis ma-
nifeste.

m Fagun.
3. Ecc.
præc. lib. 3
c 10. n. 7.
§ 8.

nifestandi, cum iniquè talis se-
 gerat, sacrilegè, petendo indi-
 gnè Sacramentum. Scio Fagun-
 dez *m* contendere huic non de-
 bere repellì : quia si repellatur
 (inquit) certo infamabitur. At
 jam videmus illum non illicitè
 infamari, seu, ut melius loquar,
 non simpliciter infamari, cum
 supponatur jam amisisse famam,
 & nunc cessare etiam jus chari-
 tatis. Scio etiam Henriquez ab
 eodem Fagundez citatum dare
 optionem ministro, ut possit
 admittere, & possit repellere,
 cum pro utraque parte sint ratio-
 nes probabiles : scio, inquam,
 hæc : sed tamen nostra sententia
 videtur probabilior.

Tertia Regula.

1 Si peccatum petentis Sacra-
 mentum alioqui non sit publi-
 cum, sit tamen notum aliquibus
 ex præsentibus, ubi sit petentis
 alioqui-

petitio
 non sit
 præsen-
 par est
 ri Sacra-
 est : qu-
 tem, id
 vel fact-
 Ergo in-
 limæ pr-
 proxim-
 norunt
 zabunt
 mentur
 gnium c-
 hoc for-
 quia sci-
 sisse ius
 sit publi-
 judicar-
 quem a-
 tus nesc-

petitio, aliquibus autem notum
 non sit (etiam si uni tantum ex
 presentibus non sit notum, quia
 par est ratio) non potest denega-
 ri Sacramentum. Ratio regulæ
 est: quia solum per publicita-
 tem, id est per evidentiam juris,
 vel facti amittit quis ius famæ.
 Ergo in aliis casibus, licet facil-
 limæ probationis, servanda est
 proxima fama. Dices, at qui
 norunt ex astantibus scandali-
 zabuntur, quod detur à te Sacra-
 mentum illi, quem ipsi indi-
 gnum cognoscunt. Respondeo
 hoc fore scandalum passivum,
 quia scire debent hunc non ami-
 sisse ius petendi, cum non dum
 sit publicus peccator: & idem
 judicare debent inter ipsos ali-
 quem adesse, qui crimen peten-
 tis nescit.

Quarta

Quarta Regula.

18 Propter suspicionem probabilem, multo minus si suspicio sit temeraria, hoc est sine fundamento, non potest denegari Sacramentum. At verò propter peccati suspicionem violentam, debet Sacramentum, modo explicato, denegari: hoc est si suspicio violenta sit publica, debet negari tum publicè, tum privatim petenti: si occulta, occultè, &c. Ratio est, quia temeraria, & probabilis suspicio illi peccatori jus famæ non tollit: violenta verò suspicio, cum æquivalet evidentiæ, jus famæ tollit.

19 At quænam est violenta suspicio? Est illa, quæ innitur talibus signis, & indiciis, ut, ex nulla probabili ratione, id, quod ex illis enasci videtur, depelli, seu obscurari valeat: sive quæ tales habet conjecturas, ut nihil appa-

appare
dere p
est con
cum n
dum t

20
fessio
tenten
morta
lere?
docea
repelli
posse:
cultiss
Ratio
fionis
extern
videat
expro
poenit
runt a
ægro

appareat, quod contrarium suadere probabiliter possit. Tale est commune exemplum, nudum cum nuda invenire, ad suspicandum turpem congressum, &c.

De peccatore cognito ex Confessione.

20 Petes Primò, qui ex Confessione Sacramentali novit peccentem existere in statu peccati mortalis, potest ne illum repellere? Respondeo, Quamvis alii doceant, *m* posse, immo debere repellere; verius puto *n* non posse: immo oportere ei, vel occultissimè petenti concedere. Ratio est, quia sigillum confessionis, ita rigidè obligat; ut nihil externè fieri possit, per quod videatur pœnitentis peccatum exprobrari, etiam si solus ipse pœnitens advertat. Hinc inferunt aliqui: Si Parochus v. g. ægrotum non absolvit, quia non

O 2

erat

m Suar.
de Euch.
d. 67. sec. 3
§ sed du-
bium est.
n Fagun.
Ecc præc.
3 l. 3. c. 10
n. 23.
o Jo Ba-
ptist. No-
vatus in
d. cismoo
ral. l. 2.
c. 4. q. 17.

erat benè dispositus, & deinde vel ægrotus ipse, vel confanguinei petant ab ipso, ut Eucharistiam deferat ad infirmum: posse cadere & debere deferre nulla prorsus habita ratione notitiæ in Confessione habitæ.

Quotupliciter peccat qui communicat indignum.

*p Prep.
de Euch.
q. 80. n. 23.*

21 Petes Secundò. Qui peccatori publico porrigit Eucharistiam, unicum ne, an duo peccata committit: alterum cooperando cum alterius peccato, alterum infideliter suum officium exhibendo? Respondeo. Puto unicum, p quo scilicet confert Sacramentum indigno: utraque enim illa malitia unum conflat, saltem in ordine ad Confessionem, mortale peccatum.

*De Ministrante Hostiam non
consecratam.*

22 Petes Tertio. Licet ne peccatori occulto ministrare Hostiam non consecratam, quò exterius appareat illum communicari: ut vitetur sic ejus infamia? Respondeo. Quid quid dicant aliqui, cenfeo non licere, q̄ siue ostendendo astantibus con- *q̄ Lege De*
secratam, & dando peccatori *Lugo de*
non consecratam, siue quocun- *Euch d 8.*
que alio modo. Ratio est, quia *sec. 11. n.*
semper adest periculum Idolola- 188
triæ, saltem materialis.

Hactenus egimus de mini-
rante indignè petentibus: nam
quid dicendum de petente ab
indignis ministris, colligi
potest ex dictis su-
pra cap. 5.

§. 3.

O 5

§. 3.

§. 3.

Quam debeat pœnitentiam exhibere sive publicus, sive occultus peccator, ut ad communionem admitti possit.

*a Suar de
Euc. d. 67
Sec. 2. §.
inquiri
autem.*

b Idem ib.

23 **S**I peccator sanus, occultè petat; sufficit a egisse occultè pœnitentiam, seu confessum sacramentaliter esse: idque Sacerdoti, aliisque, qui fortè adsunt, noverantque peccatum, constet. Si verò publicè petat; necesse pari modo est, ut publicè constet pœnitentia, sive confessio, pro ratione status peccati, ita ut bona ipsius dispositio manifesta sit. Ratio utriusque dicti est, quia sic Sacramentum dignè coram Deo, & hominibus tractabitur. Dixi, constet: nam si dubitetur de pœnitentia, non sufficit: quia possidet certitudo peccati:

peccati : cum contra, si dubites de peccato; potes, ac debes illum communicare : quia possidet bona fama parentis, atque adeo petens præsumitur bonus, ut supra annui num. 7.

24 At si peccator, quantumvis publicus, (qualis est v. g. meretrix publica) in mortis articulo sit constitutus; satis erit, c si pro *Idem ibi* temporis opportunitate, & angustia, vel ritè confiteatur, vel si hoc nequeat, signa contritionis exhibeat, juxtà ea, quæ diximus cap. 5. §. 8. num. 16. & ad evitandum scandalum publicetur, quantum fieri potest, dicta Confessio : de cuius publici peccatoris Confessione vide quæ dixi in methodo Confessionis lib. 3. cap. 3. §. 1. Ratio est quia tunc, propter periculum, urgentemque necessitatem, non est major diligentia extorquenda, quàm illa, quæ commodè exhiberi potest : & ex alia parte de quolibet

fideli præsumitur, eo in articulo, facere pro sua salute quantum potest. Addunt aliqui ad meretricem graviter decumbentem in lupanari, seu loco publico peccati, etiam si confessa ritè fuerit, non esse ad deferendam sacram Eucharistiam: esse, si in domo privata jaceat, propter reverentiam Sacramenti. Puto tamen, ubi hæc loca publica sunt, esse servandam consuetudinem ejus Ecclesiæ, quæ potuit declarare, quid melius expediret, forte ad terrorem aliarum: Nam cæterum Christus Dominus ad peccatores, præsertim contritos, libenter divertit.

§. 4.

An laicus, vel inferior Diaconus ministrare unquam possit Eucharistiam.

*a De Lugo
de Euch. 25
lib. 3. c. 1*

DOcent aliqui, a nunquam, ne ex commisione

sionē quidem Sacerdotis, nec urgente ulla mortis necessitate, hos posse, vel sibi, vel aliis ministrare hoc Sacramentum. Ratio est saltem antiquissima, & constans consuetudo Ecclesiæ in contrarium. Aliqui, *b* in extrema necessitate, etiam aliis, & multo magis, sibi, concedunt, quando nullus esset Sacerdos, vel Diaconus, & infirmus, sine Viatico, moreretur. Ratio est, quia non videtur id prohibitum, nec jure humano, nec divino: cum semper excepta intelligatur extrema necessitas.

26 Aliqui *c* denique concedunt inferioribus Diacono, ut etiam laicis, ad se ipsos, instante morte, communicandos, non verò ad alios. Ratio est, quia sic interpretantur hi consuetudinem in contrariū. Prædictæ sententiæ, cum habeant bonos aucthores, nec spernendas rationes, sunt omnes, saltem propter auctori-

b Suar do. Euc. d. 72. sect. 1. §. ultimo dicendum, & sect. 3. fine. Val. to 4. d. 6. q. 10. p. 1. §. mihi vero.

c Favet, Layman, Suar. alio. que cit. & De Lugo dicta sec. 1. qui item fatetur id esse probabile.

articu-
quan-
iqui ad
umben-
publico
sa ritē
endam
e, si in
pter re-
uto ta-
a sunt,
udinem
t decla-
ret, for-
lam ca-
ad pec-
itos, li-

Diacono
sic

a nun-
ommif-
sione

thori-

thoritatem extrinsecam, probabiles.

*d Suar. de
Euc. d. 67
sec. 1. §.
sed quæret
aliquis.*

27 At, quot peccata committit, qui se ipsum in mortali communicat? Respondeo Suarez *d* docet in hoc peccato adesse duas malitias, alteram sacrilegæ receptionis, alteram infidelis administrationis. Illud certum iudico (quod nobis satis est) ex his conflare unicum peccatum, adeoque satis esse in Confessione sic manifestare: Communicavi me ipsum graviter indignè. Sicuti qui celebrat in peccato mortali, satis se explicat, dicendo: celebravi indignè graviter.

§. 5.

*An extra sacrificium possit
se ipsum, Sacerdos com-
municare.*

a Follisuo.

20.1 tr. 4. 28

6. 2. n. 285.

Licet probabiliter aliqui
La negent, probabiliter
etiam

etiam & alii *b* concedunt, posse *b* *Suar. de*
 Sacerdotem, non solum in ex- *Euc. d. 72.*
 tremis mortis necessitate; sed *sect. 3.*
 etiam devotionis causa se ipsū,
 extra sacrificium, communica-
 re, si non adsit alius Sacerdos,
 qui ipsum communicare possit.
 Ratio est quia cum non adsit, pro
 hoc Sacramento, præceptum
 distinctionis personæ ejus, qui
 recipit, & ejus, qui dat Sacra-
 mentum; sufficiens, & rationa-
 bilis causa judicanda est, absen-
 te alio Sacerdote, Sacerdotem
 referri velle sacra Eucharistia.
 An id possit Sacerdos facere non
 solum mane, sed etiam post me- *c Fagund.*
 ridiem, vide supra §. 1. num. 5. *præc. Ecc.*
 29 Quid si adsit Diaconus? *3. l. 3. c. 3.*
 Debere a manibus Diaconi acci- *n. 7.*
 pere docent aliqui: *c* sed & alii *d* *Suar. di-*
 posse, *d* docent, suis manibus: *Et d. 72.*
 utrique probabiliter. Ratio prio- *sec. 3. vide*
 ris sententiæ est, quia nulla ra- *Lugo de*
 tionabilis causa est sibi mini- *Euc. d. 18.*
 strandi. Ratio posterioris est, *sect. 1.*
 quia

quia ex præsentia Diaconi, cui
 solum competit, ex commissio-
 ne Sacerdotis, ministrare hoc
 Sacramentum, non impeditur
 jus Sacerdotis sibi ministrandi:
 nam potest uti jure suo, & non
 committere, & sic aderit caren-
 tia legitimi ministri. Id quod
 non potest dici, quando alius
 Sacerdos: hic enim de jure ordi-
 nario ministrat, atque adeo,
 præsentem ipso, qui potest, ille
 prior Sacerdos, cum non careat
 legitimo ministro, non judica-
 bitur habere rationabilem causam
 non observandi consuetudi-
 nem accipiendi communio-
 nem, extra sacrificium,
 à manibus legitis-
 mè porrigen-
 tis.

§. 6.

*An Sacerdos possit communica-
turo ministrare partem
suae hostiae.*

30 **P** Vro id aliquando fieri
convenientissimè posse.

a Ratio optima ducenda est ex
ipso Christi instituentis b exem-
plo, qui fregit panem, & dedit.
Cum igitur nihil in hoc Eccle-
sia expressè prohibuerit; si adsit
causa rationabilis non est cur à
nobis damnetur. Non nego, si
adsint aliæ particulæ consecra-
tæ, decentius particulam porri-
gi, cum ita ferat consuetudo: sed
solum, illud non esse inconve-
niens, ex ipsa Christi primaria
institutione, doceo.

Neque obstat consuetudo in
contrarium: tum quia ego cum
essem junior, vidi Sacerdotes id
facientes, sine umbra, ut ruc
P mihî

a Sa V.

Euch. n. 15

Jo. San. h.

in sel. d. 22

n. 21.

Henriq.

Sylv. Grao

na. cit. à

Dian p. 5.

tr. 3. ref.

14.

b *De Lug.*

de Euch

d. 20. sec.

2. n. 69.

mihī videbatur, scrupuli: tum quia, etiam si alicubi sit, non constat an habeat vim prohibitionis, cum non constet, an ejusmodi consuetudo observetur, ut necessaria, & obligans (id quod constare debet & ad hoc ut consuetudo habeat vim legis) an vero tantum ut quid decentius, seu, ut castigatius loquar, ut quid expeditius: fatemur enim, quod per formulas minores, quæ sint in promptu, facilius expediantur fidelium laicorum communionēs, quam per partem hostiæ sacerdotis.

31. Objicies. At in Missali Romano de defectibus Missæ jubetur, quod si Sacerdos post consecratam hostiam incidat in morbum, debeat ab alio Sacerdote finire missa, & communicari infirmus Sacerdos, parte ipsius hostiæ consecratæ, quamvis, si sit alia formula consecrata, hæc potius infirmo porrigenda sit: Hæc

*CHurt. de
Euch d. 2
diff. 9. lo-
quens de
consuetud.
consecrãdi
in missa.*

ibi: Ec
cessita
tur, in
ribus al
hanc R
ligenda
Ecclesi
infirmu
Sacrific
Gavant
ibi (Di
Ita co
bit ille
Ergo et
Gavant
tutum
secr. dif
illud Sa
Sacrific
scatur?
ritè ha
in altar
simul cu
secrata
dore in
loquitu

li: tum
 on con-
 itionis,
 iusmodi
 ut ne-
 id quod
 ut con-
) an ve-
 centius,
 oquar,
 fatemur
 s mino-
 u, faci-
 m laico-
 uam per
 s.
 fali Ro-
 æ jube-
 t conse-
 in mor-
 cerdore
 icari in-
 otius ho-
 is, si sit
 hæc po-
 sit: Hæc
 ibi:

ibi: Ecce requiritur summa ne-
 cessitas: nam solum concedi-
 tur, infirmo Sacerdoti, deficien-
 tibus aliis formulis. Respondeo
 hanc Rubricam esse benè intel-
 ligendam: nam tota intentio
 Ecclesiæ, in hoc eventu est, ut
 infirmus Sacerdos participet de
 Sacrificio à se inchoato. Vnde
 Gavantus in hanc Rubricam,
 ibi (Dividat hostiam) sic habet.
 Ita convenit, quia partem ha-
 buit ille prior in consecratione.
 Ergo etiam in sumptione. Hæc
 Gavantus. Et sane id videtur sta-
 tutum in C. Relatum II. de con-
 secr. dist. 2. ibi. Nam quale erit
 illud Sacrificium, cui nec ipse
 Sacrificans particeps esse cogno-
 scatur? Hoc posito, sic te debes
 ritè hac in re gerere. Si adsint
 in altari particula consecrata,
 simul cum hostia grandiore, con-
 secrata, inquam, ab ipso Sacer-
 dote infirmo (de quo casu solum
 loquitur Missale) potest dari

dGavans.
in Rubr.
missal. p. 3.
tit. 10. n. 3
lit. a.

ipsi, vel pars hostiæ grandioris, (vel melius) hoc est expeditius) una ex dictis particulis. At si non adsint particulæ consecratæ ab ipso infirmo Sacerdote, sed fortè ab alio servatæ in sacrario; certè non danda est una ex illis particulis, sed pars hostiæ grandioris: ut nimirum sic Sacerdos infirmus participet de suo sacrificio. Et de hoc casu non expressè hic loquitur Missale, cum factis ipsi fuerit invenire intentionem Ecclesiæ esse: ut Sacerdos, quantum fieri potest, de suo Sacrificio, ut dictum est, participet.

32. Atque ex his patet responsio ad objectionem: non enim absolute prohibetur, sed solum ut quid decentius notatur, quando adsunt aliæ formulæ ab infirmo consecratæ, illas, & non partem grandioris hostiæ Sacerdoti, multo etiam magis laico communicaturo distribui: id quod

quod co
doctrin

An ve

m

33 P

te punie

ficatis e

cipitur

sessio, p

cessitate

instante

si quis de

cto, ut e

specialit

ciat, v

tionem,

iusforian

fic, jurat

nem. C

propter

quod

quod contra traditam à nobis doctrinam, non est.

§. 7.

An tempore Interdicti generalis ministrari communio possit?

POtest solum pro Viatico a sive infirmis, sive mor- a *Suar de*
 te puniendis: quia casus neces- *Cens. d. 33*
 sitatis exceptus est: ut etiam ex- *sec. 1. n. 27*
 cipitur confessio. Immo con- *aliquae*
 fessio, propter majorem ejus ne- *passim.*
 cessitatem, semper, b nec solum b *Idem.*
 instante morte, excipitur: modo,
 si quis dederit, causam Interdi-
 ctio, ut etiam & ille, qui esset
 specialiter interdictus, satisfaciat,
 vel det sufficientem cau-
 tionem, c pignoratitiam, fide-
 jussoriam, vel si talem non pos-
 sit, juratoriam, ante absolutio-
 nem. Quod si non satisfecit,
 propter inadvertentiam, vel
 P 3 aliud

c *Laym 1.*
 1. tr. 5 p. 4
 c. 2. n. 1.

aliud antè absolutionem; puto
satisfaciendum esse ante Viati-
ci sumptionem.

34 Parochus ergo, & hoc
impedito, aliquis ex Sacerdoti-
bus, Eucharistiam, cum solito
comitatu, & luminariis, propter
Christi reverentiam, ad infir-
mos, etiam tali tempore, defer-
re tuto poterit. *d* Solum adver-
te eos Sacerdotes, qui causam
dederunt Interdicto, quia ab Eu-
charistia ministranda, peculiari
jure prohibentur, tempore In-
terdicti; ideo, secluso necessita-
tis casu, esse omninò à tali mi-
nisterio excludendos.

d Bon. de

Interdict.

d. 5. p. 3.

§. 2. n. 1.

& passim.

e Laym.

ibid.

f Bonac.

ibid. n. 9.

g Sayrus,

Avila,

Alterius,

apud Bon.

ibid. §. 2.

n. 12.

35 An Religiosis vel Monia-
libus, qui causam non dede-
runt, Interdicto concedatur,
eodem tempore, ministrare, vel
recipere Eucharistiam; quisque
sua consulat *f* privilegia.

36 In die Paschatis denique
an liceat etiam laicis communi-
care? dic, *g* secundum commu-
nem

nem opi
ere au
em. b P
in praxi
consuet
appareat
do? Ia
opinion

Laus L

...nem opinionem, non licere: li-
...ere autem secundum probabi-
...em. *h* Putat tamen Filliuccius, *i*
...n praxi, servandam esse loci
...consuetudinem. Quid si nulla
...appareat introducta consuetu-
...do? Iam alterutram ex dictis
...opinionibus sequi potes.

h Suarez,
Con. apud
eund. Bon.
ibid.
i *Fill to. 1.*
sr. 18. c. 2.
n. 41.

FINIS.

*Laus Deo Beatissimæ Virgini,
ac B. Aloysio.*

P 4 INDEX

puto
Viati-
, hoc
rdoti-
folito
ropter
l'infir-
defer-
adver-
nullam
ab Eu-
culiari
ore In-
essita-
li mi-
Monia-
dede-
datur,
re, vel
uisque
enique
muni-
ommu-
nem